

РЕШЕНИЕ

№ 2432

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12188** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ДНСК срещу решение № 4499 от 10.10.2023 г., постановено по НАХД № 7332/2023 г., по описа на СРС, 135 с-в, с което е отменено НП № С-13-ДНСК-42/09.05.2023 г., издадено от началника на ДНСК, с което на "Стройнорм" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 5 и на основание чл. 237, ал. 1 т. 18 вр. чл. 239, ал. 1 т. 2 и чл. 222, ал. 1 т. 15 от ЗУТ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати нарушения на материалния закон, като се претендира неговата отмяна и постановяване на ново по съществото на спора, с което да се потвърди процесното НП. Счита, че първоинстанционният съд е следвало да измени, а не да отмени процесното наказателно постановление. Излага доводи, че въззивният съд неправилно е извършил материално- правна квалификация на деянието като допустителство. Твърди, че е налице пълно описание на извършеното деяние. Претендира разноси на двете инстанции.

Касаторът- началник дирекция за ДНСК, в о.с.з., редовно призован, представлява се от юриск. Д., която поддържа касационната жалба.

Ответникът- “Стройнорм“ ЕООД, в о.с.з., редовно призван, се представлява от адв. К., която изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба и дава заключение, че решението на въззивната инстанция е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Административен съд - София град, при преценка допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията по чл. 218, ал. 2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока за обжалване по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационен контрол пред настоящия съд съдебен акт.

Производството пред СРС е образувано по жалба на “Стройнорм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], против НП № С-13-ДНСК-42/09.05.2023 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с което на дружеството, за нарушение чл. 168, ал. 1, т. 5 и на основание чл. 237, ал. 1 т. 18 вр. чл. 239, ал. 1 т. 2 и чл. 222, ал. 1 т. 15 от ЗУТ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Въззивният съд е установил следната фактическа обстановка: на 27.07.2021 г. дружеството “Стройнорм“ ЕООД е сключило договор за строителен надзор с възложител „Севекс инженеринг“ ЕООД за упражняване на строителен надзор на строеж: „Жилищна сграда с магазини, подземни гаражи, гаражи и ограда“, находящ се в имот с идентификатор КККР68134.902.9101, находящ се в [населено място], [улица]. Във връзка с възникнала авария на 28.02.2023 г. от длъжностни лица на РДНСК- С. била извършена проверка на 01.03.2023 г., при която било установено, че при бетониране на вертикален носещ елемент е възникнала авария, изразяваща се в разрушаване на съществуваща външна ограждаща тухлена стена на помещение, находящо се на кота -0.00 в съществуваща сграда, съседна на строежа. От тежестта на бетона при наливането му, тухлената стена се е срутила и положеният бетон на шайбата е изтекъл в помещението. От началник на РДНСК- С. била издадена заповед на основание чл. 8, ал. 2 от Наредбата за обследване на аварии в строителството, с която било спряно изпълнението на всички видове СМР на гореописания строеж, както и Заповед, с която била назначена техническа експертна комисия, която следвало да уточни причините за аварията и да даде задължителни указания. Срокът за извършване на проверката бил удължен до 22.03.2023 г. В резултат на изготвени Техническо становище и Протокол, одобрен от началника на РДНСК- С., контролните органи обосновавали извод, че “Стройнорм“ ЕООД, в качеството му на лице, упражняващо строителен надзор на строежа, не е осъществило достатъчен контрол относно изпълнението на одобрения инвестиционен проект по част „Конструктивна“ като по този начин е допуснало увреждането на трети лица и имоти в следствие на строителството на този строеж. Въз основа на тези констатации бил съставен АУАН от 12.04.2023 г. за извършено на 28.02.2023 г. нарушение, квалифицирано по чл. 168, ал. 1, т. 5 от ЗУТ. Депозирани са възражения в законоустановения срок. На база съставения АУАН и след преценка на възраженията като неоснователни било издадено процесното НП № С-13-ДНСК-42/09.05.2023 г. на началника на ДНСК.

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил процесното НП като е

приел, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на нарушителя и са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административен акт. В решението се излагат доводи, че е налице непълнота и неяснота на административното обвинение, цитираните разпоредби са бланкетни, без посочване какви изисквания за безопасност не са спазени, кои задължения за осигуряване на безопасност и спрямо кое лице не са изпълнени. Сочи, че съставомерните факти и обстоятелства са изяснени едва в съдебно заседание. Счел е, че административно- наказващият орган неправилно е приложил санкционната норма на чл. 237, ал. 1, т. 18 от ЗУТ.

Настоящият касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Съдът споделя направения от въззивния съд извод за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и че същите са опорочили атакуваното наказателно постановление до степен, довела до неговата незаконосъобразност. Изводите на първоинстанционния съд са обосновани и правилни, като доводите, изложени в касационната жалба са неоснователни.

На първо място съдът констатира, че в процесното НП се съдържат резултати, установени в хода на проверката, но не и конкретните действия или бездействия на лицето, които са в причинна връзка, така че да се индивидуализира извършеното нарушение. Липсата на описано конкретното длъжимо поведение, за неизпълнението на което се ангажира административно- наказателната отговорност на лицето винаги води до незаконосъобразност, както правилно е приел и СРС. Конкретизирането от страна на административния орган едва в хода на съдебното следствие в какво точно се изразява вмененото нарушение, не би могло да санира пропуска от страна на наказващия орган да установи съставомерните факти и обстоятелства още в самото административно производство.

Посочена като нарушена е нормата на чл. 168, ал. 1, т. 5 от ЗУТ, която визира недопускане на увреждане на трети лица и имоти вследствие на строителството. Липсата на конкретизирани действия в дадените предписания не биха могли да разпоредят длъжимост на активно поведение, оттам и невъзможност да се формира извод за обосноваване на издаденото НП. Действително в техническата експертиза и протоколът на техническата експертна комисия е детайлизирано вмененото нарушение, но същевременно тези изводи и съществената им част не са били възпроизведени нито в АУАН, нито в НП.

Правилен е и изводът на въззивния съд, че в случая нарушението се изразява в допустителство, тъй като дружеството, в качеството му на лице, осъществяващо строителен надзор е допуснало увреждане на трети лица и имоти, вследствие на строителството. Съответно, извършеното нарушение следва да се подведе под конкретната санкционна норма, предвидена за него, а именно тази на чл. 237, ал. 1, т. 23 от ЗУТ. Видно от прочита на законовите разпоредби, чл. 237, ал. 1, т. 18 от ЗУТ, по която норма е ангажирана отговорността на “Стройнорм“ ЕООД, не предвижда допустителството като наказуемо поведение.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че първоинстанционният съд е следвало да измени, а не да отмени процесното наказателно постановление. За да намерят приложение задължителните постановки на цитираното в касационната

жалба Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. Д. № 1/2020 на ВАС, следва административният орган да е установил безпротиворечива фактическа обстановка, съответно всички съставомерни факти и обстоятелства да са конкретизирани. В случая, районният съд разглежда спора по същество, т.е. представлява инстанция по същество, която, когато установи, че административно-наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. Упражняването на това правомощие обаче е възможно само когато всички факти и обстоятелства са установени и са обсъдени в наказателното постановление, което както вече беше посочено в настоящия случай не е сторено.

Следва да се има в предвид, че административно-наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му, както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно-наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Именно стриктното спазване на императивните правила е гаранция за справедливост на процедурата и липса на произвол. В конкретния случай, когато се ангажира административно-наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, оправомощените органи са задължени съобразно посочените правни норми да опишат точно и ясно самото нарушение, в какво се изразява същото, да обосноват наличието на поведение, което е неправомерно и скрепено със съответстващата се правна норма. Изпълнението на това задължение е от съществено значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи кога, коя точно правна норма е нарушена от него, и с кое му поведение е сторено това, за да организира защитата си в пълен обем, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административно-наказателното производство. Отделно от това неизпълнението на тези задължения от страна на наказващия орган поставя в невъзможност и съдът да прецени законосъобразността по същество на атакувания акт.

Възприемайки горното и като е отменил НП, районният съд е постановил правилен съдебен акт. Обжалваното решение не страда от посочените в касационната жалба пороци, което обуславя липсата на касационни основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН. При извършената извън обхвата на касационната жалба служебна проверка на обжалваното решение, не се установиха пороци във връзка с неговите валидност и допустимост, поради което същото следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер на 400 лв., своевременно заявени и доказани.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият касационен състав на Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА № 4499 от 10.10.2023 г., постановено по НАХД № 7332/2023 г., по описа на СРС, 135 с-в.

ОСЪЖДА ДНСК да заплати на “Стройнорм“ ЕООД сумата от 400 /четиристотин/ лева

разноси по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.